

ชื่อเรื่อง : ชุดฝึกเครื่องปรับอากาศแบบแยกส่วน
 ชื่อนักศึกษา : นางสาวพนาวัน กลุ่มสูงเนิน
 : นายภูภูมิ ภูสองชั้น
 สาขาวิชา : ไฟฟ้า
 แผนกวิชา : ช่างไฟฟ้ากำลัง
 ปรีक्षा : ว่าที่ร้อยโทสรารุช ฤณาพรรณ
 : นายจักรพันธ์ งามศิริ
 ปีการศึกษา : 2568

บทคัดย่อ

โครงการเรื่อง "แผนสาธิตชุดเครื่องปรับอากาศ ประกอบการเรียนการสอนรายวิชาเครื่องทำความเย็น" มีจุดมุ่งหมายเพื่อใช้ในการเป็นสื่อการทดสอบฝีมือแรงงานตามมาตรฐานของกรมพัฒนาฝีมือแรงงานที่ได้ กำหนดให้ผู้ที่ประกอบอาชีพในการเดินสายและติดตั้งไฟฟ้าต้องผ่านการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน ซึ่งการ จัดทำชิ้นงานนี้ขึ้นมาเพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในด้านการเรียนการสอนให้กับนักเรียนในระดับชั้นประกาศนียบัตร วิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 3 และนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 2 ใช้ในการฝึกฝีมือ ก่อนการเข้ารับ การทดสอบจากกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน

คณะจัดทำได้ออกแบบ และติดตั้งอุปกรณ์ตามข้อกำหนดของกรมพัฒนาฝีมือแรงงานที่ได้กำหนดในการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานของนายช่างเครื่องปรับอากาศระดับ 1 เพื่อเป็นการสร้างชิ้นงานที่ทำให้นักเรียน นักศึกษาได้เห็นภาพในการติดตั้งเครื่องปรับอากาศและอุปกรณ์ที่ใช้ในการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานจริง รวมทั้งคิดวางแผนและลงมือปฏิบัติทุกอย่างอีกทั้งยังเป็นการส่งเสริมให้นักศึกษาเกิดความคิดที่จะสร้างชิ้นงานใหม่ๆขึ้นมา เพื่อตอบสนองความต้องการของมนุษย์ และก่อให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ ชิ้นงานที่คณะผู้วิจัยได้จัดสร้างขึ้นมา นั้นสามารถใช้ฝึกทักษะให้กับนักเรียนในระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 3 และนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 2 ใช้ในการฝึกฝีมือก่อนการเข้ารับการทดสอบจากกรมพัฒนาฝีมือแรงงานในการทดสอบมาตรฐานของกร

กิตติกรรมประกาศ

ด้วยแนวคิด หลักการและเหตุผลที่ได้มาซึ่งอุปกรณ์ชุดฝึกเครื่องปรับอากาศแบบแยกส่วน เพื่อใช้ในการเรียนการสอนในรายวิชาเครื่องทำความเย็น จะเป็นจริงไม่ได้หากไม่ได้รับความช่วยเหลือเป็นอย่างยิ่งจากคณะผู้บริหาร ครูอาจารย์ เจ้าหน้าที่ และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่ายที่คอยให้คำปรึกษาใน ด้านแนวคิดการประดิษฐ์อุปกรณ์ในการจัดทำ จัดซื้ออุปกรณ์ แนะนำเรื่องการออกแบบอีกด้วย ต้องขอขอบคุณอย่างสูงที่ให้การสนับสนุนในการทำโครงการนี้สำเร็จไปด้วยดี

นางสาวพนาวัน กลุ่มสูงเนินและคณะผู้จัดทำ

คำนำ

โครงการนี้เป็นโครงการเกี่ยวกับการจัดทำสิ่งประดิษฐ์เรื่อง ชุดฝึกเครื่องปรับอากาศแบบแยกส่วน เพื่อใช้เป็นสื่อการเรียนการสอนสำหรับบุคคลที่สนใจ และสามารถสร้างรายได้ให้นักศึกษาและผู้สนใจได้อีกด้วย เอกสารโครงการเล่มนี้ผู้จัดทำได้เรียบเรียงขึ้น ตรงตามวัตถุประสงค์ของโครงการในรายวิชาของโครงการ โดยใช้คำอธิบายที่มีเนื้อหาที่เข้าใจง่าย และมีใจความที่น่าสนใจให้ผู้ที่ได้ศึกษาค้นคว้า อนาคตข้างหน้าหากต้องศึกษาเกี่ยวกับขั้นตอนวิธีการจัดทำโครงการเรื่องการติดตั้งเครื่องปรับอากาศได้

เนื้อหาในงานโครงการครั้งนี้แบ่งได้ 5 บท ประกอบด้วยบทนำซึ่งว่าด้วยที่มาและความสำคัญและวัตถุประสงค์ของโครงการ เอกสารประกอบการวิจัยที่เกี่ยวข้องซึ่งได้ใช้เอกสารที่เกี่ยวกับการติดตั้งเครื่องปรับอากาศ อุปกรณ์ที่ใช้ในการติดตั้งเครื่องปรับอากาศแบบแยกส่วน และวัสดุอื่นที่ใช้ในการจัดทำโครงการที่ต้องใช้ประกอบโครงการและวิธีการดำเนินงานเป็นขั้นตอนเริ่มจากการศึกษา รวมทั้งการวางแผนการปฏิบัติงาน ตลอดจนลงมือปฏิบัติงานสร้างโครงสร้าง รวมทั้งรวบรวมสรุปผลสัมฤทธิ์ผลทางความพึงพอใจของตัวชิ้นงาน เพื่อเป็นข้อมูลในการดำเนินการใช้ประกอบการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพต่อไป

หวังเป็นอย่างยิ่งว่างานวิจัยเล่มนี้จะเป็นประโยชน์แก่นักศึกษาครู ตลอดจนผู้ที่ได้ศึกษาสมดังเจตนารมณ์ของคณะผู้วิจัยหากมีข้อเสนอแนะประการใด คณะผู้วิจัยขอยินดีน้อมรับไว้ด้วยความขอบคุณยิ่ง

นางสาวพนาวัน กลุ่มสูงเนินและคณะผู้จัดทำ

ชุดฝึกเครื่องปรับอากาศแบบแยกส่วน
Modular Agas Adjuster

นางสาวพนาวัน กลุ่มสูงเนิน
นายภูภูมิ ภูสองชั้น

แผนกวิชาช่างไฟฟ้ากำลัง

รายงานผลการดำเนินงานรายวิชาโครงการนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตาม
หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชาไฟฟ้ากำลัง
ปีการศึกษา 2568
วิทยาลัยการอาชีพสกลนคร

ชุดฝึกเครื่องปรับอากาศแบบแยกส่วน
Modular Agas Adjuster

นางสาวพนาวัน กลุ่มสูงเนิน
นายภูภูมิ ภูสองชั้น

แผนกวิชาช่างไฟฟ้ากำลัง

รายงานผลการดำเนินงานรายวิชาโครงการนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตาม
หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชาไฟฟ้ากำลัง
ปีการศึกษา 2568 วิทยาลัยการอาชีพสกลนคร
สารบัญ

เรื่อง	หน้า
บทคัดย่อ	ก
กิตติกรรมประกาศ	ข
คำนำ	ค
สารบัญ	ง
สารบัญรูป	ฉ
สารบัญตาราง	ช
บทที่ 1 บทนำ	
1.1 ความเป็นมาของโครงการ	1
1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ	1
1.3 ขอบเขตของโครงการ	1
1.4 ประโยชน์คาดว่าจะได้รับ	2
1.5 นิยามศัพท์ของการวิจัย	2
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	4
2.1 ความหมาย	4
2.2 ลักษณะของแบบฝึกทักษะที่ดี	5
2.3 หลักการสร้างแบบฝึกทักษะ	7
2.4 ประโยชน์ของแบบฝึก	8
2.5 ประสิทธิภาพของแบบฝึก	9
2.6 การคำนวณประสิทธิภาพของแบบฝึก	10
2.7 เครื่องปรับอากาศ	11
2.8 เครื่องปรับอากาศแบบต่างๆ	12
2.9 เครื่องปรับอากาศแบบแยก	13
2.10 เครื่องปรับอากาศขนาดใหญ่	13
2.11 ระบบ Inverter	14
2.12 ท่อทองแดง	15
2.13 ไม้อัด	17
2.14 เบรกเกอร์	18
2.15 เหล็กกล่อง	19
2.16 สีสเปรย์	19

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 3 วิธีดำเนินโครงการ	
3.1 การสร้างเครื่องมือในการวิจัย	20
3.2 การดำเนินการทดลอง	20
บทที่ 4 ผลการดำเนินโครงการ	
4.1 การประเมินคุณภาพการใช้งานของกลุ่มตัวอย่างผู้ทดลองใช้	24
4.2 ผลของการวิเคราะห์	25
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปราย และข้อเสนอแนะ	
5.1 ผลการทดลอง	26
5.2 การวิเคราะห์ข้อมูล	26
5.3 ข้อเสนอแนะ	26
บรรณานุกรม	28
ภาคผนวก	29
ภาคผนวก ก. แสดงแบบสอบถามความพึงพอใจ	30
ภาคผนวก ข. แสดงรูปภาพประกอบ	39
ภาคผนวก ค. แสดงประวัติผู้วิจัย	41

สารบัญรูป

	หน้า
รูปภาพที่ 2.1 แสดงเครื่องปรับอากาศขนาดเล็ก	12
รูปภาพที่ 2.2 แสดงเครื่องปรับอากาศแบบหน้าต่าง (Window)	12
รูปภาพที่ 2.3 เครื่องปรับอากาศแบบแยกส่วน	13
รูปภาพที่ 2.4 แสดงท่อทองแดง	16
รูปภาพที่ 2.5 ไม้อัด	17
รูปภาพที่ 2.6 เบรกเกอร์	18
รูปภาพที่ 2.7 เหล็กกล่อง	19
รูปภาพที่ 2.8 สีสเปรย์	19

สารบัญตาราง

	หน้า
4.1 การประเมินคุณภาพการใช้งานของกลุ่มตัวอย่างผู้ทดลองใช้ แสดงผลดังตารางดังต่อไปนี้	24
4.2 แสดงแบบสอบถามความพึงพอใจ	33

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาของโครงการ

ในปัจจุบันวิทยาลัยการอาชีพสังขะ โดยสาขางานไฟฟ้ากำลังได้จัดการเรียนการสอนรายวิชาเครื่องทำความเย็น รหัสวิชา 20104-2007 และวิชาเครื่องปรับอากาศ รหัสวิชา 20104-2106 ระดับชั้นปวช.ปีที่ 3 ระดับชั้นปวช.ปีที่ 2 ซึ่งทางแผนกวิชาช่างไฟฟ้ากำลังได้จัดการเรียนการสอนเพื่อเพิ่มทักษะวิชาชีพให้กับนักเรียนระดับปวช. ชั้นปีที่ 2 และชั้นปีที่ 3 ยิงขาดเครื่องมือและสื่อการเรียนการสอนเพื่อช่วยให้กระบวนการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นและให้ตรงกับวัตถุประสงค์ในการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาดังกล่าว

ดังนั้น ทางคณะผู้จัดทำจึงได้ทำโครงการ ชุดฝึกติดตั้งเครื่องปรับอากาศแบบแยกส่วน เพื่อใช้ในการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาเครื่องทำความเย็น รหัสวิชา 20104-2007 และวิชาเครื่องปรับอากาศ รหัสวิชา 20104-2106 และเพื่อเพิ่มทักษะในการทำงานด้านการติดตั้งเครื่องปรับอากาศแบบแยกส่วนให้นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และนำความรู้และทักษะที่ได้ฝึกปฏิบัติมาไปใช้ประกอบอาชีพ

1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ

- 1.1.2 เพื่อนำความรู้ความสามารถในด้านการติดตั้งเครื่องปรับอากาศแบบแยกส่วนมาประกอบอาชีพ
- 1.2.2 เพื่อนำโครงการที่ได้นำไปใช้ประโยชน์ในการเรียนการสอนรายวิชาเครื่องทำความเย็นรหัสวิชา 20104-2007 และวิชาเครื่องปรับอากาศ รหัสวิชา 20104-2106
- 1.2.3 เพื่อให้เกิดทักษะในการปฏิบัติงานด้านการติดตั้งเครื่องปรับอากาศ

1.3 ขอบเขตของโครงการ

สร้างชุดฝึกสำหรับการติดตั้งเครื่องปรับอากาศแบบแยกส่วน ใช้ในการเรียนการสอนในรายวิชาเครื่องทำความเย็น รหัสวิชา 20104-2007 และวิชาเครื่องปรับอากาศ รหัสวิชา 20104-2106 สำหรับนักศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)

1.3.1 ชุดฝึกสำหรับการติดตั้งเครื่องปรับอากาศแบบแยกส่วน ขนาดความสูงของชั้นงาน 180 เซนติเมตร ขนาดความกว้าง 120 เซนติเมตร

1.3.2 เครื่องปรับอากาศขนาด 9000 BTU - 13000 BTU ชนิดติดผนัง

1.4 วิธีดำเนินโครงการ

1.4.1 โครงการนี้ใช้รูปแบบการวิจัยและพัฒนาหาประสิทธิภาพ จากการประเมินความพึงพอใจที่ได้แบบสอบถาม

1.5 เครื่องมือในการรวบรวมข้อมูล

1.51 แบบสอบถามความพึงพอใจ

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.61 นักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) แผนกวิชาช่างไฟฟ้ากำลัง วิทยาลัยการอาชีพสังขะ ได้รับความรู้ในเรื่องการติดตั้งเครื่องปรับอากาศแบบแยกส่วน

1.62 ได้สื่อการสอนไว้สำหรับการเรียนเพื่อศึกษาเกี่ยวกับเรื่องการติดตั้งเครื่องปรับอากาศแบบแยกส่วน เพื่อให้ นักเรียนแผนกวิชาช่างไฟฟ้าได้เรียนรู้จากสื่อและอุปกรณ์จริง

1.7 นิยามศัพท์

1.71 ไม้อัด หมายถึงเกิดจากการรวมไม้หลาย ๆ ชนิดเข้าด้วยกันหรือทำจากไม้ชนิดเดียวกัน โดยการตัดท่อนซุงให้มีความยาวตามที่ต้องการ แล้วกลึงปอกท่อนซุง หรือฝานให้ได้แผ่นไม้เป็นแผ่นบาง ๆ มีความหนาตั้งแต่ 1 ถึง 4 มิลลิเมตร แล้วนำมาอัดติดกันโดยใช้กาวเป็นตัวประสานโดยให้แต่ละแผ่นมีแนวเสี้ยน ตั้งฉากกัน แผ่นไม้จะถูกรอบแหว่งในเตาอบไม้อัดมีขนาดกว้าง 4 ฟุต ยาว 8 ฟุต หนา 4,6,8,10,15 และ 20 มิลลิเมตร

1.72 เหล็ก (iron) หมายถึงเหล็กมีสัญลักษณ์ทางวิทยาศาสตร์คือ Fe ซึ่งย่อมาจาก Ferrum ในภาษาละติน เหล็กเป็นแร่ธาตุโลหะ ชนิดหนึ่งที่มีอยู่ในธรรมชาติ มีสีแดงอมน้ำตาล แม่เหล็กสามารถดูดติดได้ พบมากในชั้นหินใต้ดินบริเวณที่ราบสูงและภูเขา อยู่ในรูปก้อนสินแร่เหล็ก (iron ore) ปะปนกับโลหะชนิดอื่นๆและหิน เมื่อนำมาใช้ประโยชน์จะต้องผ่านการทำให้บริสุทธิ์ด้วยกรรมวิธีการ “ถลุง” โดยใช้ความร้อนสูงถึง 3000 °F หรือประมาณ 1649 °C เผาให้สินแร่เหล็กหลอมละลายกลายเป็นของเหลว และแยกแร่อื่นที่ไม่ต้องการออกไป ก่อนนำโลหะนั้นไปเทลงแบบหล่อเหล็ก เพื่อให้ได้เป็นเหล็กออกมา

1.7.3 ชุดฝึกทักษะ หมายถึงรูปแบบการฝึกทักษะโดยใช้การฝึกจากการลงมือปฏิบัติตามขั้นตอนการฝึกในใบกิจกรรมหรือแบบฝึก เพื่อฝึกฝนให้ผู้เรียนเกิดทักษะตามจุดประสงค์ของแบบฝึกทักษะนั้น ๆ ที่ต้องการจะมุ่งเน้น โดยอาศัยรูปแบบการฝึกที่หลากหลายให้ผู้เรียนได้พัฒนากระบวนการคิดการฝึกฝนจากการลงมือปฏิบัติอย่างต่อเนื่องจนเกิดความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาอย่างชัดเจน

1.7.4 เครื่องปรับอากาศ หรือภาษาปากว่า แอร์ (อังกฤษ: Air conditioner, aircon) คือเครื่องใช้ไฟฟ้าที่ใช้ปรับอุณหภูมิของอากาศในเคหสถาน เพื่อให้มนุษย์ได้อาศัยอยู่ในที่ที่ไม่ร้อนหรือไม่เย็นจนเกินไป หรือใช้รักษาภาวะอากาศให้คงที่เพื่อจุดประสงค์อื่น เคหสถานในเขตร้อนหรือเขตร้อนชื้นมักมีการติดตั้งเครื่องปรับอากาศเพื่อลดอุณหภูมิให้เย็นลง ตรงข้ามกับในเขตอบอุ่นหรือเขตขั้วโลกใช้เพื่อเพิ่มอุณหภูมิให้สูงขึ้น (อาจเรียกว่า เครื่องทำความร้อน) เครื่องปรับอากาศมีทั้งแบบตั้งพื้น ติดผนังและแขวนเพดาน ทำงานด้วยหลักการการถ่ายเทความร้อน กล่าวคือ เมื่อความร้อนถ่ายเทออกไปข้างนอก อากาศภายในห้องจะมีอุณหภูมิลดลง เป็นต้นและเครื่องปรับอากาศอาจมีความสามารถในการลดความชื้นหรือการฟอกอากาศให้บริสุทธิ์ด้วย

1.7.5 BTU (British Thermal Unit) คือ หน่วยที่ใช้วัดปริมาณความร้อนหน่วยหนึ่ง (ซึ่งเป็นที่นิยมใช้กันมากในระบบของแอร์)สามารถเทียบได้กับหน่วยจูลหรือแคลอรีในระบบสากล โดยที่ความร้อน 1 Btu คือปริมาณความร้อนที่ทำให้ น้ำ 1 ปอนด์มีอุณหภูมิที่เพิ่มขึ้นหรือลดลง 1 องศาฟาเรนไฮต์ แอร์นั้นจะวัดกำลังความเย็นหรือความสามารถในการดึงความร้อน (ถ่ายเทความร้อน)ออกจากห้องปรับอากาศในหน่วยบีทียู

บทที่ 2

เอกสารที่เกี่ยวข้องในการดำเนินโครงการ

2.1 ชุดฝึกทักษะ

ชุดฝึกทักษะหมายถึงรูปแบบการฝึกทักษะโดยใช้การฝึกจากการลงมือปฏิบัติตามขั้นตอนการฝึกในใบกิจกรรมหรือแบบฝึก เพื่อฝึกฝนให้ผู้เรียนเกิดทักษะตามจุดประสงค์ของแบบฝึกทักษะนั้น ๆ ที่ต้องการจะมุ่งเน้น โดยอาศัยรูปแบบการฝึกที่หลากหลายให้ผู้เรียนได้พัฒนากระบวนการคิดการฝึกฝนจากการลงมือปฏิบัติอย่างต่อเนื่องจนเกิดความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาอย่างชัดเจน

2.1.1 ความหมายของชุดฝึกทักษะ

จากการศึกษาความหมายของแบบฝึกทักษะ ได้มีผู้ให้ความหมายไว้ต่าง ๆ กัน ดังนี้

ศฤงคาร แป้นกลาง (2538, หน้า 23) ได้สรุปความหมายของแบบฝึกทักษะไว้ว่า แบบฝึกทักษะเป็นเครื่องมือในการแก้ปัญหาเฉพาะทักษะ ช่วยพัฒนาผู้เรียนให้เกิดความชำนาญและเสริมสร้างความเข้าใจในเนื้อหาที่เรียน มีลักษณะคล้ายแบบทดสอบย่อย แต่มีลักษณะที่เฉพาะ เจาะจงมากกว่า ลักษณะปัญหาในแบบฝึกทักษะจะเรียงลำดับจากง่ายไปยากและต้องเป็นปัญหาที่เสริมทักษะพื้นฐาน

ฉวีวรรณ กิรติกร (2538, หน้า 7) ได้ให้ความหมายของแบบฝึกทักษะว่า เป็นงานที่ครูมอบหมายให้นักเรียนทำเพื่อทบทวนความรู้ที่เรียนไปแล้วโดยมีจุดประสงค์เพื่อให้นักเรียนสามารถนำความรู้ไปใช้ในการแก้ปัญหาและพัฒนาทักษะของนักเรียน

ราชบัณฑิตยสถาน (2538, หน้า 483) แบบฝึก หมายถึง แบบฝึกหัดหรือชุดการสอนที่เป็นแบบฝึกหัดที่ใช้เป็นตัวอย่างปัญหาหรือคำสั่งที่ตั้งขึ้นให้นักเรียนตอบ

สุนันทา สุนทรประเสริฐ (2544, หน้า 2) ได้ให้ความหมายของแบบฝึกไว้ว่า แบบฝึกหรือแบบฝึกหัด คือ สื่อการเรียนการสอนชนิดหนึ่ง ที่ใช้ฝึกทักษะให้กับผู้เรียน หลังจากเรียนจบเนื้อหาในช่วงหนึ่ง ๆ เพื่อฝึกฝนให้เกิดความรู้ความเข้าใจ รวมทั้งเกิดความชำนาญในเรื่องนั้น ๆ อย่างกว้างขวางมากขึ้น

สุพรรณิ ไชยเทพ (2544, หน้า 17) ยังได้ให้ความหมายของแบบฝึกไว้ว่า แบบฝึกเสริมทักษะ หมายถึง เอกสารหรือแบบฝึกหัดที่ใช้เป็นสื่อประกอบการเรียนการสอนเพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติเป็นการช่วยเสริมให้นักเรียนมีทักษะสูงยิ่งขึ้น

ถวัลย์ มาศจรัส (2548, หน้า 154) ได้ให้คำจำกัดความของแบบฝึกทักษะว่า เป็นกิจกรรมพัฒนาทักษะการเรียนรู้ให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้อย่างเหมาะสมมีความหลากหลายและปริมาณเพียงพอที่สามารถตรวจสอบและพัฒนาทักษะ กระบวนการคิด กระบวนการเรียนรู้ สามารถนำผู้เรียนสู่การสรุปความคิดรวบยอดและหลักการสำคัญของสาระการเรียนรู้ รวมทั้งทำให้ผู้เรียนสามารถตรวจสอบความเข้าใจบทเรียนด้วยตนเองได้

ดังนั้น แบบฝึกทักษะจึงเป็นเครื่องมือที่ช่วยพัฒนาทักษะในเรื่องที่เรียนรู้ให้มากขึ้น โดยอาศัยการฝึกฝนหรือปฏิบัติด้วยตนเองของผู้เรียน ลักษณะปัญหาในแบบฝึกทักษะจะเป็นปัญหาที่เสริมทักษะพื้นฐานโดยกำหนดขึ้นให้ผู้เรียนตอบเรียงลำดับจากง่ายไปยากปริมาณของปัญหาต้องเพียงพอที่สามารถตรวจสอบและพัฒนาทักษะ กระบวนการคิด กระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียน ที่เรียนไปแล้ว เพื่อนำไปใช้ในการแก้ปัญหา รวมทั้งในแบบฝึกทักษะจะทำให้ผู้เรียนสามารถตรวจสอบความเข้าใจบทเรียนด้วยตนเองได้เพื่อให้เกิดทักษะเกิดความรู้ ความเข้าใจ ความชำนาญในเนื้อหาที่ผู้เรียนได้เรียนไปในเรื่องนั้น ๆ อย่างมีประสิทธิภาพ

2.1.2 ลักษณะของแบบฝึกทักษะที่ดี

ในการสร้างแบบฝึกสำหรับเด็ก มีองค์ประกอบหลายประการ ซึ่งได้มีนักการศึกษาหลายท่านให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับลักษณะของแบบฝึกที่ดี ไว้ดังนี้

สุพรรณิ ไชยเทพ (2544 หน้า 19) ได้กล่าวถึงลักษณะของแบบฝึกที่ดีไว้ดังนี้

- ต้องมีความชัดเจน ทั้งคำชี้แจง คำสั่ง ง่ายต่อการเข้าใจ
- ตรงกับจุดประสงค์ที่ต้องการวัด
- มีภาษาและรูปภาพที่ดึงดูดความสนใจของนักเรียนและเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน
- แบบฝึกแต่ละเรื่องไม่ควรยาวมากจนเกินไป
- ควรมีกิจกรรมหลากหลายรูปแบบทำให้นักเรียนไม่เบื่อ
- ควรตอบสนองความต้องการและความสนใจของผู้เรียน สร้างความสนุกสนานเพลิดเพลิน
- มีคำตอบที่ชัดเจน
- แบบฝึกที่ดีสามารถประเมินความก้าวหน้า และความรู้ของนักเรียนได้

กุศยา แสงเดช (2555, หน้า 6-7) ได้กล่าวแนะนำผู้สร้างแบบฝึกให้ยึดลักษณะแบบฝึกที่ดีดังนี้

- แบบฝึกที่ดีควรมีความชัดเจนทั้งคำสั่งและวิธีทำ คำสั่งหรือตัวอย่างแสดงวิธีทำ ที่ใช้ไม่ควรยาวเกินไป เพราะจะทำให้ความเข้าใจยาก ควรปรับให้ง่ายและเหมาะสมกับผู้เรียน เพื่อให้นักเรียนสามารถเรียนด้วยตนเองได้
- แบบฝึกที่ดีควรมีความหมายต่อผู้เรียนและตรงตามจุดหมายของการฝึก ลงทุนน้อย ใช้ได้นาน

ทันสมัย

- ภาษาและภาพที่ใช้ในแบบฝึกเหมาะกับวัยและพื้นฐานความรู้ของผู้เรียน
- แบบฝึกที่ดีควรแยกฝึกเป็นเรื่อง ๆ แต่ละเรื่องไม่ควรยาวเกินไป แต่ควรมีกิจกรรมหลายแบบเพื่อสร้างความสนใจ และไม่เบื่อในการทำและฝึกทักษะใดทักษะหนึ่งจนชำนาญ
- แบบฝึกที่ดีควรมีทั้งแบบกำหนดคำตอบในแบบและให้ตอบโดยเสรี การเลือกใช้คำ ข้อความ รูปภาพในแบบฝึก ควรเป็นสิ่งที่นักเรียนคุ้นเคยและตรงกับความสนใจของนักเรียน ก่อให้เกิดความเพลิดเพลินและพอใจแก่ผู้ใช้ ซึ่งตรงกับหลักการเรียนรู้ว่า นักเรียนจะเรียนได้เร็ว ในการกระทำที่ทำให้เกิดความพึงพอใจ
- แบบฝึกที่ดีควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ศึกษาด้วยตนเองให้รู้จักค้นคว้ารวบรวมสิ่งที่พบเห็นบ่อย ๆ หรือที่ตัวเองเคยใช้ จะทำให้ผู้เรียนเข้าใจเรื่องนั้น ๆ มากยิ่งขึ้น และรู้จักนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างถูกต้อง มีหลักเกณฑ์และมองเห็นว่าสิ่งที่ได้ฝึกนั้นมีความหมายต่อเขาตลอดไป

- แบบฝึกที่ดีควรตอบสนองความแตกต่างระหว่างบุคคล ผู้เรียนแต่ละคน มีความแตกต่างกันในหลาย ๆ ด้าน เช่น ความต้องการ ความสนใจ ความพร้อม ระดับสติปัญญา และประสบการณ์ เป็นต้น ฉะนั้น การทำแบบฝึกแต่ละเรื่องควรจัดทำให้มากพอและมีทุกระดับตั้งแต่ ง่าย ปานกลาง จนถึงระดับค่อนข้างยาก เพื่อว่าทั้งนักเรียนเก่ง ปานกลาง และอ่อน จะได้เลือกทำได้ตามความสามารถ ทั้งนี้เพื่อให้นักเรียนทุกคนได้ประสบความสำเร็จในการทำแบบฝึก

- แบบฝึกที่ดีจัดทำเป็นรูปเล่ม นักเรียนสามารถเก็บรักษาไว้เป็นแนวทางเพื่อทบทวนด้วยตนเองต่อไป

- การที่นักเรียนได้ทำแบบฝึก ช่วยให้ครูมองเห็นจุดเด่นหรือปัญหาต่าง ๆ ของนักเรียนได้ชัดเจน ซึ่งจะช่วยให้ครูดำเนินการปรับปรุงแก้ไขปัญหานั้น ๆ ได้ทันเวลาที่

- แบบฝึกที่จัดขึ้น นอกจากมีในหนังสือเรียนแล้ว จะช่วยให้นักเรียนได้ฝึกฝนอย่างเต็มที่
- แบบฝึกที่จัดพิมพ์ไว้เรียบร้อยแล้ว จะช่วยให้ครูประหยัดแรงงานและเวลาในการที่จะต้องเตรียมแบบฝึกอยู่เสมอ ในด้านผู้เรียนไม่ต้องเสียเวลาในการลอกแบบฝึกจากตำราเรียนหรือกระดานดำ ทำให้มีเวลาและโอกาสได้ฝึกฝนทักษะต่าง ๆ ได้มากขึ้น

- แบบฝึกช่วยประหยัดค่าใช้จ่ายเพราะการพิมพ์เป็นรูปเล่มที่แน่นอน ลงทุนต่ำแทนที่จะใช้พิมพ์ลงกระดาษไขทุกครั้งไปนอกจากนี้ยังมีประโยชน์ในการที่ผู้เรียนสามารถบันทึกและมองเห็นความก้าวหน้าของตนเองได้อย่างมีระบบและมีระเบียบ

จริยภรณ์ รุจิโมระ (2548, หน้า 148) ได้เสนอหลักเกณฑ์การฝึกทักษะสรุปได้คือแบบฝึกทักษะควรกำหนดนิยามของแต่ละขั้นตอนให้ชัดเจน ให้สามารถนำไปปฏิบัติได้ แจกแจงทักษะใหญ่ออกเป็นทักษะย่อยโดยละเอียด นักเรียนจะต้องฝึกทักษะในขั้นย่อย ๆ เหล่านี้ทีละขั้นจนเกิดทักษะแล้ว จึงฝึกทักษะที่ยากขึ้น ให้นักเรียนฝึกทักษะที่แจกแจงเป็นทักษะย่อยแล้วหลายครั้ง จนมีความชำนาญ เน้นการฝึกซ้ำ ๆ มีการวัดและประเมินผล หรือสังเกตพฤติกรรมเด็กอย่างสม่ำเสมอเพื่อประเมินว่าเด็กมีทักษะเกิดขึ้นแล้ว

นอกจากนี้แล้ว สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2540, หน้า 146) ยังได้กล่าวถึงลักษณะของแบบฝึกทักษะที่ดีไว้ด้วยเช่นกันคือ แบบฝึกทักษะควรเกี่ยวข้องกับเรื่องที่เรียนมาแล้ว เหมาะสมกับระดับ วัยหรือความสามารถของนักเรียน มีคำชี้แจงสั้น ๆ ที่ช่วยให้นักเรียนเข้าใจวิธีทำได้ง่าย ใช้เวลาที่เหมาะสม มีสิ่งที่น่าสนใจและท้าทายให้แสดงความสามารถ มีข้อเสนอแนะในการใช้ มีให้เลือกทั้งแบบตอบอย่างจำกัดและตอบอย่างเสรี ถ้าเป็นแบบฝึกที่ต้องการให้ผู้ทำศึกษาด้วยตนเอง แบบฝึกนั้นควรมีหลายรูปแบบและให้ความหมายแก่ผู้ฝึกทำด้วย ควรใช้ภาษา สำนวนง่าย ๆ ฝึกให้คิดให้เร็วและสนุก รวมทั้งแบบฝึกควรปลูกความสนใจและใช้หลักจิตวิทยาาร่วมด้วย

โดยสรุปลักษณะของแบบฝึกที่ดีคือ ต้องมีจุดประสงค์และคำสั่งที่ชัดเจน เข้าใจง่าย มีความเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน มีรูปแบบที่ทันสมัย สามารถดึงดูดความสนใจของผู้เรียนให้เกิดความต้องการที่จะฝึกปฏิบัติเพื่อให้เกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ

จากลักษณะของแบบฝึกทักษะที่ดีที่มีนักการศึกษาหลายท่านได้อธิบายไว้ เป็นลักษณะของแบบฝึกทักษะซึ่งใช้ได้กับทุกรายวิชา ในส่วนของแบบฝึกทักษะที่ผู้ศึกษาสร้างเป็นแบบฝึกทักษะวิชาคณิตศาสตร์ ซึ่งแบบฝึกทักษะของผู้ศึกษาจะมีลักษณะที่ดีดังนี้

- คำสั่ง ข้อเสนอแนะและคำชี้แจงใช้คำที่เข้าใจง่ายและไม่ยาวเกินไป เพื่อให้เด็กเข้าใจและศึกษาด้วยตนเองได้ตามต้องการ

- เน้นการฝึกซ้ำ ๆ

- ใช้ภาษาที่เข้าใจง่าย

- ระดับเนื้อหาเหมาะกับระดับพื้นฐานความสามารถของผู้เรียน

- กำหนดเวลาที่ใช้ในแบบฝึกทักษะให้เหมาะสม

- สร้างแรงจูงใจให้กับเด็กเกิดความอยากรู้อยากเห็นและกระตือรือร้นที่อยากกระทำกิจกรรมโดยทุกครั้ง เมื่อจบการฝึกให้การเสริมแรงเด็กโดยชมเชยด้วยคำพูดหรือเขียนให้กำลังใจในแบบฝึกทักษะ เพื่อที่เด็กจะได้อยากทำกิจกรรมต่อไป

- มีการวัดและประเมินผลหรือสังเกตพฤติกรรมเด็กอย่างสม่ำเสมอเพื่อประเมินว่าเด็กมีทักษะแล้ว

2.1.3 หลักการสร้างแบบฝึกทักษะ

ถวัลย์ มาศจรัส (2548, หน้า 148-149) ได้กล่าวถึงส่วนประกอบของแบบฝึกทักษะไว้ว่า ต้องมีจุดประสงค์ชัดเจนสอดคล้องกับการพัฒนาทักษะตามสาระการเรียนรู้และกระบวนการเรียนรู้ของกลุ่มการเรียนรู้ ในส่วนของเนื้อหาต้องถูกต้องตามหลักวิชา ให้ภาษาเหมาะสม มีคำอธิบายและคำสั่งที่ชัดเจนง่ายต่อการปฏิบัติ ตาม สามารถพัฒนาทักษะการเรียนรู้ นำผู้เรียนสู่การสรุปความคิดรวบยอดและหลักการสำคัญของกลุ่มสาระการเรียนรู้ เป็นไปตามลำดับขั้นตอนการเรียนรู้ สอดคล้องกับวิธีการเรียนรู้ และความแตกต่างระหว่างบุคคล มีคำถามและกิจกรรมที่ทำทาส่งเสริมทักษะกระบวนการเรียนรู้ของธรรมชาติวิชาที่มีกลยุทธ์การนำเสนอ และการตั้งคำถามที่ชัดเจนน่าสนใจ ปฏิบัติได้ สามารถให้ข้อมูลย้อนกลับเพื่อปรับปรุงการเรียนรู้ของผู้เรียนได้อย่างต่อเนื่อง

สมวงษ์ แปลงประสพโชค (2538 หน้า 26) ได้กล่าวถึงหลักการให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดไว้ดังนี้ แบบฝึกหัดและกิจกรรมควรเรียงจากง่ายไปยากหาคำตอบของแบบฝึกหัดบางข้อเพื่อให้นักเรียนตรวจสอบผลงาน และควรมีข้อเสนอแนะอธิบายสำหรับข้อที่ยาก ควรให้นักเรียนได้ทำแบบฝึกหัดในช่วงเวลาเรียน จะได้จำแนกข้อยาก และมีโอกาสซักถาม หลีกเลี่ยงการให้แบบฝึกหัด ที่ซ้ำซากและกิจกรรมที่เป็นกิจวัตร ควรสอดแทรก เกม ปริศนา และกิจกรรมทดลองที่น่าสนใจ ควรมีแบบฝึกหัดแบบปลายเปิดที่นักเรียนเลือกปัญหาด้วยตนเอง ควรอนุญาตให้นักเรียนทำงานเป็นคู่หรือกลุ่มในบางโอกาส พยายามส่งเสริมการทำงานเป็นกลุ่มและลดการลอกงานกัน

สมทรง สุวพานิช (2539, หน้า 42) ได้เสนอถึงวิธีการให้ทำแบบฝึกหัดดังต่อไปนี้ การให้ฝึกปฏิบัติ ควรจะมาหลังการสอน เมื่อนักเรียนเข้าใจดีแล้ว และควรให้ฝึกทุก ๆ ด้าน โดยฝึกทำจากสิ่งที่ย่างไปหาสิ่งที่ยาก ให้ระยะเวลาสั้น ๆ ในการฝึกแต่บ่อยครั้งจะดีกว่าการฝึกติดต่อกัน เป็นเวลานาน เนื่องจากเด็กแต่ละคนอาจจะใช้วิธีการทำที่แตกต่างกัน ดังนั้นครูต้องติดตามผลการฝึกอยู่เสมอ ควรให้งานตามความสามารถ ตามความเหมาะสมเป็นกลุ่ม ๆ ครูควรจัดให้เด็กแก้ศึกษาปัญหาทางคณิตศาสตร์ประเภทลับสมองเพื่อให้เขาได้พบสิ่งแปลกใหม่ เป็นการเร้าความสนใจ ไม่ควรปล่อยให้ทำแบบฝึกหัดมาก ๆ ทุกครั้งไป ครูต้องสร้างทัศนคติที่ดีต่อการให้แบบฝึกหัด โดยให้เด็กเห็นความสำคัญและให้ใช้เป็นสิ่งแสดงความก้าวหน้าของแต่ละคน ครูต้องแนะนำอย่างใกล้ชิดหากมีผิดพลาดครูควรแก้ไขเสียก่อนที่จะติดเป็นนิสัย ในการฝึกที่ชัดเจน ครูต้องดูแลและจัดการฝึกให้เหมาะสมกับนักเรียนซึ่งมีความแตกต่างกันไปในแต่ละบุคคล และครูต้องสรรหากิจกรรมที่ ใช้ฝึกให้มีความหลากหลายให้นักเรียนได้ฝึก

2.1.4 ประโยชน์ของแบบฝึก

แบบฝึกเป็นสื่อการเรียนการสอนที่มีประโยชน์อย่างยิ่งต่อผู้เรียนที่จะช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะต่าง ๆ ให้มีความรู้มากขึ้นได้ฝึกด้วยตนเอง เกิดความมั่นใจที่จะเรียนรู้ ดังที่ สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2543, หน้า 173-175) กล่าวถึงประโยชน์ของแบบฝึกที่เกี่ยวกับทักษะคณิตศาสตร์ไว้ สรุปคือ เป็นส่วนเพิ่มหรือเสริมหนังสือเรียนในการเรียนทักษะเป็นอุปกรณ์การสอนที่ช่วยลดภาระของครูได้มาก เพราะแบบฝึกเป็นสิ่งที่จัดขึ้นอย่างเป็นระบบระเบียบ ช่วยในเรื่องของความแตกต่างระหว่างบุคคล การให้นักเรียนทำ

แบบฝึกที่เหมาะสมกับความสามารถของเขาจะช่วยให้เด็กประสบความสำเร็จในด้านจิตใจมากขึ้น ช่วยเสริมให้ทักษะคงทนโดยการฝึกทันทีหลังจากเด็กได้เรียนรู้เรื่องนั้นๆ ฝึกซ้ำ ๆ หลายครั้ง เน้นเฉพาะเรื่องที่ต้องการ ใช้เป็นเครื่องมือวัดผลการเรียนหลังจากจบบทเรียนในแต่ละครั้ง ขณะเมื่อเด็กทำแบบฝึกจะช่วยให้ครูมองเห็นจุดเด่นหรือปัญหาต่าง ๆ ของเด็กได้ชัดเจน ซึ่งจะช่วยให้นักเรียนปรับแก้ไขปัญหานั้นได้ทันที่ ส่วนการจัดแบบฝึกเป็นรูปเล่มจะทำให้เด็กสามารถเก็บรักษาไว้ใช้เป็นแนวทางเพื่อทบทวนด้วยตนเองได้ต่อ รวมทั้งช่วยให้เด็กได้ฝึกฝนตนเองได้อย่างเต็มที่ ช่วยให้ครูประหยัดทั้งแรงงานและเวลาในการที่จะต้องเตรียมแบบฝึกอยู่เสมอในด้านผู้เรียนก็ไม่ต้องเสียเวลาลอกแบบฝึกจากตำราเรียนทำให้มีโอกาสฝึกฝนทักษะต่างๆ มากขึ้น

ประทีป แสงเปี่ยมสุข (2538, หน้า 34) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของแบบฝึกไว้เช่นกันคือแบบฝึกเป็นอุปกรณ์ช่วยลดภาระของครู ช่วยให้ครูมองเห็นปัญหาต่าง ๆ ของนักเรียนได้ชัดเจน ช่วยให้นักเรียนได้ฝึกทักษะในการใช้ภาษาให้ดีขึ้น ช่วยในเรื่องความแตกต่างระหว่างบุคคล ทำให้นักเรียนประสบผลสำเร็จในทางจิตใจมากขึ้น ช่วยเสริมทักษะทางภาษาให้คงทน เป็นเครื่องมือวัดผลการเรียนหลังจากเรียนบทเรียนแล้ว ช่วยให้นักเรียนสามารถทบทวนได้ด้วยตนเอง ช่วยให้นักเรียนฝึกฝนได้เต็มที่ นอกเหนือจากที่เรียนในเวลาเรียนและช่วยให้ผู้เรียนเห็นความก้าวหน้าของตนเองด้วย

ฉวีวรรณ กิรติกร (2538, หน้า 10) กล่าวว่า การส่งเสริมและพัฒนาทักษะโดยใช้ แบบฝึกทักษะจะส่งผลถึงพฤติกรรมการเรียนของผู้เรียนคือ ช่วยในการปรับพฤติกรรมการเรียน ส่งเสริมความเข้าใจความชำนาญ การคิดในใจ และแก้ปัญหาด้วยตนเองได้เร็ว ถูกต้องและแม่นยำ

2.1.5 ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะ

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ 2538, หน้า 494) ได้กล่าวถึงความจำเป็นที่จะต้องทดสอบประสิทธิภาพของชุดการสอนหรือแบบฝึกอยู่หลายประการ คือ

- สำหรับหน่วยงานผลิตแบบฝึก เป็นการประกันคุณภาพของแบบฝึกว่าอยู่ในขั้นสูงเหมาะสมที่จะผลิตออกมาจำนวนมาก หากไม่มีการทดสอบประสิทธิภาพเสียก่อนแล้ว ผลิตออกมาใช้ประโยชน์ไม่ได้ดี ก็จะต้องทำใหม่ เป็นการสิ้นเปลืองเวลาและเงินทอง

- สำหรับผู้ใช้แบบฝึก แบบฝึกจะทำหน้าที่สอน โดยที่ช่วยสร้างสภาพการเรียนรู้ให้ผู้เรียนเปลี่ยนพฤติกรรมตามที่มุ่งหมาย ดังนั้นก่อนนำแบบฝึกมาใช้จึงควรมั่นใจว่าแบบฝึกนั้น มีประสิทธิภาพในการช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้จริง การทดสอบประสิทธิภาพตามลำดับขั้น จะช่วยให้มีคุณค่าทางการสอนจริงตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้

สำหรับผู้ผลิตแบบฝึก การทดสอบประสิทธิภาพจะทำให้ผู้ผลิตมั่นใจได้ว่าเนื้อหาสาระที่บรรจุลงในชุดแบบฝึกง่ายต่อการเข้าใจ อันจะช่วยให้ผู้ผลิตมีความชำนาญสูงขึ้น การกำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพทำได้โดยการประเมินพฤติกรรมต่อเนื่อง (กระบวนการ) และพฤติกรรมขั้นสุดท้าย (ผลลัพธ์) โดยกำหนดค่าประสิทธิภาพ E_1 เป็นประสิทธิภาพของกระบวนการและ E_2 เป็นประสิทธิภาพของผลลัพธ์ กำหนดเป็นเกณฑ์ที่ผู้สอนคาดหวังว่าผู้เรียนจะเปลี่ยนพฤติกรรมที่พึงพอใจ โดยกำหนดให้เป็นเปอร์เซ็นต์ของผลการทดสอบหลังเรียนของผู้เรียนทั้งหมด นั่นคือใช้เกณฑ์ในเนื้อหาเป็นทักษะไว้ 80/80

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2532, หน้า 495) เสนอวิธีคำนวณหาประสิทธิภาพ โดยใช้วิธี การ คำนวณดังนี้ E_1 ได้จากการนำคะแนนงานทุกชิ้นของนักเรียนแต่ละคนรวมกันแล้วหาค่าเฉลี่ยเทียบเป็นร้อยละ

E_1 ได้จากการนำคะแนนผลการสอบหลังการทดลองของนักเรียนทั้งหมดรวมกัน แล้วหาค่าเฉลี่ยเทียบเป็นร้อยละ การคำนวณประสิทธิภาพของแบบฝึก

กระทำโดยใช้สูตรต่อไปนี้

$$E_1 = \frac{\frac{\sum X}{N}}{A} \times 100$$

$$E = \frac{\frac{\sum Y}{N}}{B} \times 100$$

E_1 แทน ประสิทธิภาพของกระบวนการคิดเป็นร้อยละจากการตอบแบบฝึกหัด ของชุดการฝึกได้ถูกต้อง

E_2 แทน ประสิทธิภาพของผลลัพธ์คิดเป็นร้อยละจากการทำแบบทดสอบ หลังการฝึกแต่ละชุดได้ถูกต้อง

SX แทน คะแนนรวมของผู้เรียนจากแบบฝึกหัด

SY แทน คะแนนรวมของการทดสอบหลังจากฝึก

N แทน จำนวนของผู้เรียน

A แทน คะแนนเต็มของแบบฝึก

B แทน คะแนนเต็มของแบบทดสอบหลังการฝึก

การกำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพของแบบฝึก และการยอมรับประสิทธิภาพของแบบฝึก มีผู้ให้ เกณฑ์ดังนี้

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2532, หน้า 495) กล่าวว่า การกำหนดเกณฑ์ E_1/E_1 ให้มีค่าเท่าใดนั้นควร พิจารณาตามความเหมาะสม โดยปกติเนื้อหาที่เป็นความรู้ความจำ มักจะตั้งไว้ 80/80, 85/85 หรือ 90/90 ส่วน เนื้อหาที่เป็นทักษะอาจตั้งไว้ ต่ำกว่านี้ เช่น 75/75 เป็นต้น เมื่อกำหนดเกณฑ์แล้วนำไปทดลองจริง อาจได้ผลไม่ตรง ตามเกณฑ์ แต่ไม่ควรต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ร้อยละ 5 เช่น ถ้ากำหนดไว้ 90/9 ก็ควรได้ไม่ต่ำกว่า 85.5/85.5

ขั้นตอนการทดสอบประสิทธิภาพ เมื่อผลิตแบบฝึกเพื่อเป็นต้นแบบแล้ว ต้องนำ แบบฝึกไปทดสอบ ประสิทธิภาพตามขั้นตอนต่อไปนี้ ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2532, หน้า 496-497)

- ค้นหาประสิทธิภาพ 1:1 แบบเดี่ยว (Individual Tryout 1:1)เป็นการทดลองกับผู้เรียนกลุ่มละ 1 คน โดยใช้เด็กเก่ง ปานกลาง อ่อน เพื่อค้นหาข้อบกพร่องต่าง ๆ เช่น ลักษณะของแบบฝึก จำนวนแบบฝึก ความ สนใจของนักเรียนและ ความเหมาะสมในด้านเวลา เสร็จแล้วปรับปรุงให้ดีขึ้น

- ค้นหาประสิทธิภาพ 1:10 แบบกลุ่ม (Small group Tryout 1:10)เป็นการทดลองกับผู้เรียน กลุ่มละ 6-10 คน (คณะผู้เรียนเก่งกับอ่อน) เก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสังเกต ตรวจสอบผลงาน สัมภาษณ์ เพื่อค้นหา ข้อบกพร่องแล้วนำไปปรับปรุงแก้ไขให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจและปรับปรุงจนได้ตามเกณฑ์

- ค้นหาประสิทธิภาพ 1:100 แบบสนาม (Field Tryout 1:100)เป็นการทดลองกับผู้เรียนกลุ่ม 40 – 100 คน ให้นักเรียนคละกันทั้งเก่งและอ่อน คำนวณหาประสิทธิภาพของแบบฝึก ผลลัพธ์ที่ได้ควรใกล้เคียงกับที่ตั้งจากเกณฑ์พิจารณาประสิทธิภาพดังกล่าว\

2.2 เครื่องปรับอากาศ

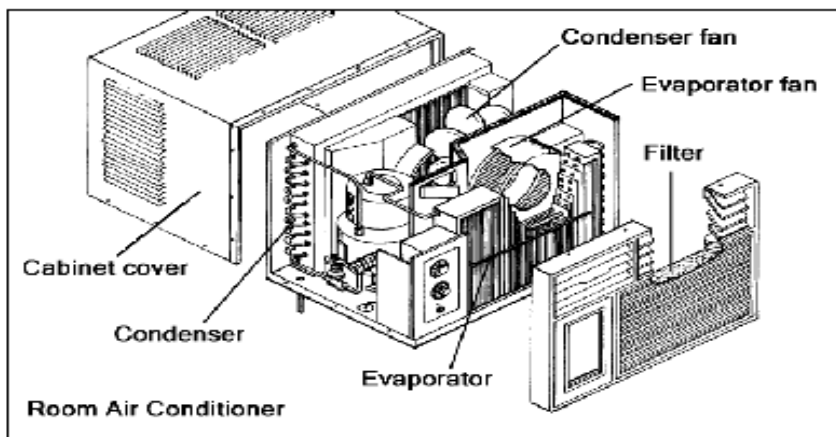
2.2.1 ชนิดของเครื่องปรับอากาศเครื่องปรับอากาศมีวิธีในการแบ่งประเภทออกได้หลายวิธีด้วยกันแต่วิธีที่นิยมใช้แบ่งประเภทของเครื่องปรับอากาศได้แก่การแบ่งตามลักษณะการใช้งานการแบ่งตามลักษณะการระบายความร้อนของคอนเดนซึ่งการแบ่งตามชนิดของคอมเพรสเซอร์และการแบ่งตามขนาดทำความเย็นซึ่งวิธีการแบ่งตามขนาดการทำความเย็น(บีทียู)เป็นที่นิยมมากที่สุด

2.2.1.1 เครื่องปรับอากาศขนาดเล็ก เป็นเครื่องปรับอากาศที่เราเห็นใช้งานกันอยู่ตามบ้านเรือน ร้านขายปลีก และสำนักงาน ทั่วไปเครื่องปรับอากาศขนาดเล็กมักเป็นเครื่องเดี่ยวจึงมักเรียกว่า Unitary เครื่องแบบนี้ สามารถปรับอากาศได้โดยไม่ต้องต่อพ่วงอุปกรณ์อื่นเช่น คุลลิ่งทาวเวอร์ เครื่องเป่าลม ท่อลม เป็นต้น

รูปภาพที่2.1แสดงเครื่องปรับอากาศขนาดเล็ก

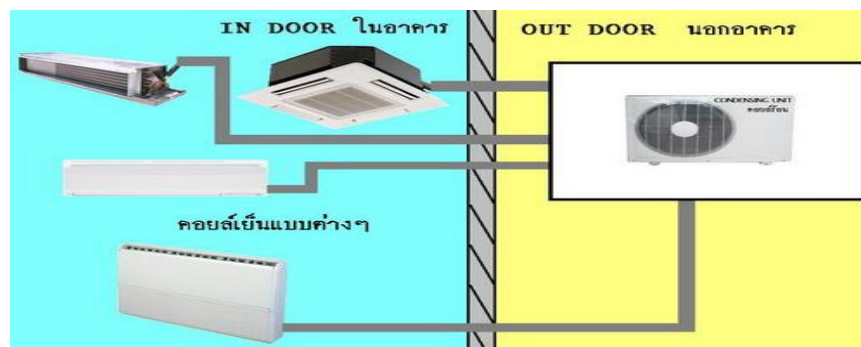
2.2.1.2 เครื่องปรับอากาศแบบหน้าต่าง (Window) เครื่องปรับอากาศแบบหน้าต่างจะรวมอุปกรณ์ทั้ง 4 อย่างเข้าไว้ในตัวเครื่องเดียวกับการติดตั้งจึง ต้องติดตั้งโดยให้ด้านหนึ่งอยู่ภายในห้อง ส่วนอีกด้านอยู่ภายนอกเพื่อทำหน้าที่ระบายความร้อนฉะนั้นในการติดตั้งจึงต้องติดตั้งบริเวณช่องหน้าต่างหรือเจาะช่องที่ผนังด้านที่แข็งแรงในกรณี ที่เป็นบ้านไม้ก็อาจมีเสียงดัง ข้อดีของเครื่องปรับอากาศประเภทนี้คือประหยัดเนื้อที่ ไม่จำเป็นต้อง มีที่สำหรับตั้งคอนเดนซึ่งยูนิต และความสามารถในการทำความเย็นของเครื่องปรับอากาศชนิดนี้ จะสูงกว่าแบบอื่นๆเพราะทุกอย่างประกอบเสร็จจากโรงงานไม่ขึ้นกับการติดตั้ง ดังนั้นการสูญเสีย ประสิทธิภาพในการทำความเย็นจึงมีน้อยมาก

รูปภาพที่ 2.2 แสดงเครื่องปรับอากาศแบบหน้าต่าง (Window)

2.2.1.2 เครื่องปรับอากาศแบบแยกส่วน (Spilt Type) เครื่องปรับอากาศแบบแยกส่วน จะแยกเป็น 2 ส่วนคือ ส่วนทำความเย็นที่เรียกว่าแฟนคอยล์ยูนิต (Fan Coil Unit) จะเป็นส่วนที่อยู่ภายในห้องซึ่งภายในประกอบด้วย อีวาพอเรเตอร์ (Evaporator Coil) และอุปกรณ์ลดความดัน(บางรุ่นจะติดตั้งไว้ในคอนเด็นซิ่ง) อีกส่วนหนึ่งคือ คอนเด็นซิ่งยูนิต (Condensing Unit) จะตั้งอยู่ภายนอก ประกอบด้วยคอนเด็นเซอร์คอยล์ (Condensor Coil) และ คอมเพรสเซอร์ (Compressor) ทั้งสองส่วนนี้จะต่อถึงกันโดยระบบท่อน้ำยา เครื่องปรับอากาศ แบบแยกส่วนมีข้อดีคือส่วนที่ปรับอากาศจะเงียบ เครื่องปรับอากาศแบบแยกส่วนสามารถแบ่งประเภทตามลักษณะการติดตั้งชุดแฟนคอยล์ยูนิตได้ดังนี้

- แบบตั้งพื้น จุดเด่นของการติดตั้งลักษณะ นี้คือ สะดวกต่อการบำรุงรักษาและซ่อมแซม แต่ฝุ่นละอองในห้องอาจเข้าเครื่องได้ง่ายเป็น ผลให้ต้องทำความสะอาดไส้กรองบ่อยๆ และยังเสียพื้นที่ใช้สอยไปส่วนหนึ่งด้วย
- แบบติดผนังต่ำ ลักษณะนี้ คล้ายกับแบบแรก แต่ต่างกัน ตรงที่ฝุ่นละอองจะเข้าเครื่อง น้อยกว่า
- แบบติดผนัง จะประหยัดเนื้อที่ดูแลรักษาง่าย แต่จะยากกว่าแบบตั้งพื้น การติดตั้งส่วนใหญ่ จำกััดกับสถานที่ซึ่งต้องเป็นผนังที่ติดกับด้านนอก และคอนเด็นซิ่งยูนิตอยู่ใกล้ๆกับแฟนคอยล์ยูนิต
- แบบแขวนใต้เพดาน ประหยัด เนื้อที่มากที่สุด ระบายลมเป่าไกลกว่า ฝุ่นละออง เข้าเครื่องยาก และการระบายลมดี แต่การบำรุงรักษา ไม่สะดวกนัก

รูปภาพที่ 2.3 แสดงเครื่องปรับอากาศแบบแยกส่วน

2.2.1.3 เครื่องปรับอากาศขนาดใหญ่ เป็นเครื่องปรับอากาศที่ใช้กันในอุตสาหกรรม และอาคารขนาดใหญ่ เช่น โรงงาน โรงแรม ห้างสรรพสินค้า โรงพยาบาล เป็นต้น เครื่องปรับอากาศประเภทนี้มีก็ประกอบด้วยวงจรทำความเย็น 2 ส่วน จึงต้องมี อุปกรณ์มาต่อพ่วงเพื่อให้ระบบสมบูรณ์ เครื่องปรับอากาศแบบนี้จะมีราคาแพงแต่ประสิทธิภาพสูง

2.2.2 การทำงานของเครื่องปรับอากาศก่อนที่เราจะเรียนรู้กลไกการทำงานของ เครื่องปรับอากาศ เราควรทราบก่อนว่า ส่วนประกอบที่สำคัญของระบบการทำความเย็น (Refrigeration Cycle) มี

- คอมเพรสเซอร์(Compressor) ของแอร์ แอร์บ้าน ทำหน้าที่ขับเคลื่อนสารทำความเย็นหรือน้ำยา (Refrigerant)ในระบบโดยทำให้สารทำความเย็นมีอุณหภูมิและความดันสูงขึ้น
- คอยล์ร้อน(Condenser)ทำหน้าที่ระบายความร้อนของสารทำความเย็น
- คอยล์เย็น(Evaporator)ทำหน้าที่ดูดซับความร้อนภายในห้องมาสู่สารทำความเย็น
- อุปกรณ์ลดความดัน(Throttling Device)ทำหน้าที่ลดความดันและอุณหภูมิของสารทำความเย็น โดยทั่วไปจะใช้เป็น แคปพิลลารีทิวบ์ (Capillary tube) หรือ เอ็กซ์แพนชันวาล์ว (Expansion Valve)

2.2.3 ระบบการทำความเย็นที่เรากำลังกล่าวถึงคือระบบอัดไอ (Vapor-Compression Cycle) ซึ่งมีหลักการทำงานง่าย ๆ คือ การทำให้สารทำความเย็น (น้ำยา) ไหลวนไปตามระบบ โดยผ่านส่วนประกอบหลักทั้ง 4 อย่างต่อเนื่องเป็น วงจรการทำความเย็น (Refrigeration Cycle) โดยมีกระบวนการดังนี้

- เริ่มต้นโดยคอมเพรสเซอร์ทำหน้าที่ดูดและอัดสารทำความเย็นเพื่อเพิ่มความดันและอุณหภูมิ น้ำยาจะไหลวนผ่านแผงคอยล์ร้อนโดยมีพัดลมเป่าเพื่อช่วยระบายความร้อน ทำให้น้ำยาจะที่ออกจากคอยล์ร้อนมีอุณหภูมิลดลง(ความดันคงที่)จากนั้นจะถูกส่งต่อไปให้อุปกรณ์ลดความดัน น้ำยาที่ไหลผ่านอุปกรณ์ลดความดันจะมีความดันและอุณหภูมิที่ต่ำมาก แล้วไหลเข้าสู่คอยล์

- จากนั้นน้ำยาจะไหลวนผ่านแผงคอยล์เย็นโดยมีพัดลมเป่าเพื่อช่วยดูดซับความร้อนจากภายในห้อง เพื่อให้อุณหภูมิลดลง ซึ่งทำให้น้ำยาที่ออกจากคอยล์เย็นมีอุณหภูมิที่สูงขึ้น (ความดันคงที่) จากนั้นจะถูกส่งกลับเข้าคอมเพรสเซอร์เพื่อทำการหมุนเวียนน้ำยาต่อไป

2.2.4 ระบบ Inverter คือ ระบบที่ควบคุมการปรับอากาศ ให้เป็นอย่างราบเรียบและคงที่ ด้วยการปรับเปลี่ยนรอบการหมุนของคอมเพรสเซอร์ โดยการเปลี่ยนความถี่ของกระแสไฟที่จ่าย ให้กับมอเตอร์ของ

คอมเพรสเซอร์แทนการทำงานแบบ ติด-ดับ-ติด-ดับ ในเครื่องปรับอากาศแบบเก่าทำให้ระบบอินเวอร์เตอร์สามารถควบคุมอุณหภูมิได้อย่างแม่นยำมากขึ้นและที่สำคัญ คือ ประหยัดพลังงานกำลังงานที่ใช้ในการทำความร้อนหรือทำความเย็นจะถูกเปลี่ยนโดยอัตโนมัติอุณหภูมิของห้องคงที่กว่าเมื่อเทียบกับระบบเก่า เนื่องจากระบบนี้จะไม่มีการหยุดการทำงานของคอมเพรสเซอร์ อุณหภูมิของห้องค่อนข้างคงที่ เนื่องจากระบบนี้จะปรับกำลังในการทำความร้อนหรือทำความเย็นโดยอัตโนมัติ อ้างอิงกับภาวะ (Workload) ที่มีอยู่ในห้องให้กำลังที่สูงกว่าการทำงานในช่วงเริ่มต้น ทำให้ห้องเย็นหรืออุ่นได้เร็วตั้งใจ ผลิตภัณฑ์ที่มีประสิทธิภาพพลังงานมากอาจมีต้นทุนที่สูงในตอนแรก (ราคา) แต่ผลตอบแทนคือค่าไฟฟ้าที่ได้รับจะถูกกว่า สรุปลก็คือผลิตภัณฑ์ที่มีประสิทธิภาพพลังงานสูงกว่าจะช่วยประหยัดเงินและพลังงานมากกว่าในระยะหลายเดือน หรือหลายปีข้างหน้า

2.3 ท่อทองแดง

เป็นวัสดุที่นิยมใช้มากที่สุดในโลกสำหรับงานระบบ ท่อทองแดงมีข้อได้เปรียบ 10 ประการ ที่เหนือกว่าวัสดุอื่น

2.3.1 มีความคงทน ท่อทองแดงมีความแข็งแรงและทนทาน "ท่อทองแดงชุบแข็ง" มีความต้านทานแรงดึงอย่างน้อย 200 นิวตัน ต่อตารางมิลลิเมตร เมื่อเทียบกับท่อพลาสติก ซึ่งมีความต้านทานแรงดึง 40 นิวตัน ต่อตารางมิลลิเมตรเท่านั้น ท่อทองแดงแบบบริด มีความแข็งแรงมากเกินกว่า 300 นิวตัน ต่อตารางมิลลิเมตร ท่อทองแดงสามารถทนต่อแรงกระแทกที่รุนแรง โดยไม่ขาดหรือแตกหัก มีความอยู่ตัว เนื่องจากท่อทองแดงแทบจะไม่ต้องมีการบำรุงรักษาหรือเปลี่ยนทดแทน ทำให้มีความสามารถใช้งานได้จนตลอดอายุการใช้งาน

2.3.2 มีความหลากหลาย การใช้งานที่หลากหลายของท่อทองแดงมีมากที่สุดในโลก และสามารถใช้งานได้หลายประเภท ทองแดงเป็นวัสดุที่สมบูรณ์แบบ สำหรับท่อที่ใช้ในทางการแพทย์ และแก๊สสำหรับเครื่องปรับอากาศ ก๊าซเชื้อเพลิงที่มีแรงดันสูงและต่ำ งานบำรุงรักษาเครื่องกลและวิศวกรรม สำหรับงานท่อทั่วไป และการใช้งานในด้านความร้อนและเย็น

2.3.3 ทนต่อการผุกร่อน การต่อต้านการผุกร่อนของท่อทองแดงในน้ำนั้นเป็นที่รู้จักกันดี หลังจากการติดตั้งสารแพทรีนาที่มีอยู่ตามธรรมชาติจะสร้างตัวขึ้นภายในส่วนกว้างของท่อทำให้น้ำสะอาดไหลได้ดี ส่วนภายในท่อเหล็ก อ็อกไซด์จะก่อตัวขึ้นภายในท่อ ทำให้ลดการไหลของน้ำ ทำให้น้ำขุ่น และภายในท่อเหล็กจะมีสนิมเกิดขึ้นทำให้มีเชื้อโรคและสิ่งแปลกปลอมเกิดขึ้นได้ง่าย

2.3.4 รับแรงดันได้สูง บ่อยครั้งที่ความแข็งแรงของท่อทองแดงถูกมองข้ามไป อย่างไรก็ตามท่อทองแดงที่ได้รับการเจาะจงให้ใช้กับงานที่ต้องรับแรงดันสูง เช่น ท่อทองแดงขนาด 108 มิลลิเมตร จะสามารถรองรับแรงดันในแนวตั้งได้มากกว่า 200 เมตร และท่อทองแดงขนาด 15 มิลลิเมตร สามารถทนแรงดันได้อย่างน้อย 240 บาร์ ซึ่งเป็น 2 เท่าของท่อพลาสติกที่มีเส้นผ่านศูนย์กลางภายในที่เท่ากัน

2.3.5 ทนต่ออุณหภูมิ ท่อทองแดงสามารถรับความร้อน ความเย็น รวมทั้งรับแสงอุลตราไวโอเล็ต โดยไม่มีการอ่อนตัว เปราะแตก หรือเสื่อมลงในระยะยาว ทองแดงจะคงคุณสมบัติทางกายภาพและทางกล สามารถใช้งานได้ในระดับอุณหภูมิต่ำถึง -196 องศาเซลเซียส และสูงถึง +205 องศาเซลเซียส

2.3.6 อัตราการขยายตัวต่ำ เมื่ออุณหภูมิสูงขึ้น 50 องศาเซลเซียส ท่อทองแดงจะขยายตัวน้อยกว่าพลาสติกถึง 10 เท่า ท่อทองแดงที่ใช้สำหรับงานน้ำร้อน สามารถฝังเข้าในกำแพงโดยไม่ทำให้ปูนที่ฉาบไว้ หรือ

2.3.7 ป้องกันการรั่วซึม ทองแดงป้องกันคุณภาพทางเคมีและรสชาติของน้ำ เชื้อโรคจากภายนอก เช่น สารละลายเคมี สารเคมี สารกำจัดวัชพืช และแมลง ไม่สามารถผ่านเข้าไปในท่อทองแดง และอุปกรณ์ข้อต่อต่าง ๆ

เนื่องจากโครงสร้างอุปกรณ์ทองแดงไม่มีรูพรุน ด้วยเหตุนี้ ท่อทองแดงจึงฝังดินได้ โดยไม่ต้องกังวลเกี่ยวกับการดูดซึม ในทางตรงกันข้ามกับท่อพลาสติก ซึ่งมีจุดอ่อนที่สารละลายสามารถซึมผ่านเข้าไปได้ อันเป็นผลให้

2.3.8 มีสุขอนามัยและความปลอดภัย ธาตุทองแดงเป็นธาตุที่มีความสำคัญต่อชีวิตและพบได้ในอาหารส่วนใหญ่ ทองแดงต่างจากเหล็กหรือพลาสติก คือ ทองแดงสามารถยับยั้งการเจริญเติบโตของแบคทีเรีย จากการศึกษาทางชีวภาพ ปรากฏว่า แบคทีเรียจะถูกสกัดกั้นภายในท่อทองแดง และในโรงพยาบาลนอกจากท่อแก๊สทางการแพทย์แล้ว ยังถูกนำมาใช้ทำเป็นลูกบิดประตู เพื่อช่วยลดการแพร่กระจายของเชื้อแบคทีเรียได้อีกด้วย

2.3.9 คุ่มค่าเงินเมื่อคำนึงถึงประโยชน์ทางด้านคุณภาพที่เป็นเลิศและความไวใจได้ของท่อทองแดงแล้ว ท่านอาจจะคิดว่าท่อทองแดงมีราคาแพงกว่าวัสดุอื่น ๆ แต่เมื่อพิจารณาถึงต้นทุนโดยรวมของการติดตั้งที่ถูกต้องสมบูรณ์แบบแล้ว ท่อทองแดงให้ความคุ้มค่าเงินมากกว่าที่ปรากฏอยู่ ท่อทองแดงมีอายุที่ยืนยาวมีอุปกรณ์ประกอบมากมายในราคาถูก มีการประกอบติดตั้งงานในราคาที่เหมาะสม ทำให้ทองแดงมีความ

2.3.10 เหตุผลการใช้งานที่ พิสูจน์แล้วการใช้งานของท่อทองแดงนั้น ได้รับการยอมรับจากผู้ออกแบบที่มีข้อได้เปรียบทั้ง 10 ประการ รวมกันทำให้ ‘ท่อทองแดง’ เป็นที่นิยมเลือกใช้งานที่สุดในโลก สำหรับงานระบบท่อ…และทำให้เรารู้ว่า ทำไมถึงต้องเลือกใช้ ‘ท่อทองแดง’

รูปภาพที่ 2.4 แสดงท่อทองแดง

2.4 ไม้อัด

เกิดจากการรวมไม้หลาย ๆ ชนิดเข้าด้วยกันหรือทำจากไม้ชนิดเดียวกัน โดยการตัดท่อนซุงให้มีความยาวตามที่ต้องการ แล้วกลึงปอกท่อนซุง หรือผ่านให้ได้แผ่นไม้เป็นแผ่นบาง ๆ มีความหนาตั้งแต่ 1 ถึง 4 มิลลิเมตร แล้วนำมาอัดติดกันโดยใช้กาวเป็นตัวประสานโดยให้แต่ละแผ่นมีแนวเสี้ยน ตั้งฉากกัน แผ่นไม้จะถูกอบแห้งในเตาอบ ไม้อัดมีขนาด กว้าง 4 ฟุต ยาว 8 ฟุต หนา 4,6,8,10,05 และ 20 มิลลิเมตร

2.3.1 คุณสมบัติ

- มีความแข็งแรงทนทานสูง มีความคงตัวไม่ยืดหด และแตกง่าย
- สามารถตอกตะปูหรือใช้ตะปูควงขันเกลียวขอบแผ่น หรือทุกส่วนได้รอบด้าน
- สามารถตัด เลื่อย และฉลุได้ง่าย ไม่แตกหัก สามารถโค้งงอได้โดยไม่ฉีกหัก

- เป็นฉนวนกันความร้อนได้ดี
- สามารถรับน้ำหนักได้ในอัตราที่สูงกว่าไม้ธรรมชาติ

2.3.1 ประโยชน์ใช้สอย

- ใช้เป็นโครงหล่อเสาคอนกรีตในการก่อสร้าง
- เป็นส่วนประกอบของเฟอร์นิเจอร์
- โครงสร้างกล่องไม้
- สำหรับรองพื้นที่นอนหรือเตียง
- ทำผนังห้อง, ฝ้าเพดาน

รูปภาพที่ 2.5 แสดงรูปภาพไม้อัด

2.5 เบรกเกอร์

เบรกเกอร์เป็นอุปกรณ์ทำหน้าที่ในการตัดวงจรไฟฟ้าแบบอัตโนมัติ เมื่อเกิดความผิดปกติในระบบเพื่อเป็นการป้องกันความเสียหายที่จะเกิดขึ้นในสายไฟ โหลดสวิตซ์ไฟฟ้าอัตโนมัติที่ถูกออกแบบมาเพื่อป้องกันการเกิดไฟฟ้าลัดวงจร หรือป้องกันความเสียหายที่เกิดขึ้นจากกระแสไฟส่วนเกิน ซึ่งการทำงานของเซอร์กิตเบรกเกอร์คือ ตัดกระแสไฟฟ้าหลังจากการตรวจพบความผิดปกติในวงจรไฟฟ้า สำหรับเซอร์กิตเบรกเกอร์เป็นอุปกรณ์ใช้สำหรับป้องกันกระแสไฟฟ้าลัดวงจรเช่นเดียวกับฟิว แตกต่างกันตรงที่เมื่อตัดวงจรแล้วสามารถที่จะปิดหรือต่อวงจรได้ทันทีหลังจากแก้ปัญหาแล้ว Generator หรือ อุปกรณ์ไฟฟ้า

รูปภาพที่ 2.6 แสดงรูปภาพของเบรกเกอร์

2.6 เหล็กกล่อง

เหล็กกล่อง (Steel Tube) หรือ เหล็กแป๊ป จัดอยู่ในประเภท เหล็กรูปพรรณ เหล็กที่มีรูปร่างแบบต่างๆ เพื่อตอบสนองต่อการใช้งาน โดยมีจุดประสงค์หลักคือ การเพิ่มคุณสมบัติของหน้าตัด เพื่อรับแรงต้านทาน การเสียรูปขณะใช้งานได้ดีขึ้น ใช้เป็นเหล็กในโครงสร้างหลักหรือโครงสร้างอื่นๆ เช่น โครงหลังคาเหล็ก คานเหล็ก

รูปภาพที่ 2.7 แสดงรูปภาพของเหล็กกล่อง

2.7 สีสเปรย์

อุปกรณ์ทาสีรูปแบบกระป๋อง ใช้งานง่ายสะดวกรวดเร็ว โดยไม่ต้องใช้อุปกรณ์อื่นๆเพียงกดที่หัวสเปรย์ละอองสีกระจายตัวออกมาทั่วกันอย่างสม่ำเสมอ (ควรเขย่ากระป๋องสเปรย์ก่อนฉีดทุกครั้ง)อีกทั้งสเปรย์แต่ละชนิด ออกแบบมาเพื่อตอบสนองต่อการใช้งานที่แตกต่างกัน สามารถพ่นทับพื้นผิวได้หลายชนิดทั้งแบบโลหะ เหล็ก ไม้ และพลาสติก ถึงอย่างไรก็ตามการเลือกผลิตภัณฑ์ให้มีความเหมาะสม เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานให้มากที่สุด อีกทั้งควรคำนึงถึงคุณภาพ มาตรฐาน ความทนทาน และวิธีการใช้งาน หากใช้ผิดอาจเกิดอันตรายจากสีสเปรย์ได้

รูปภาพที่ 2.8 แสดงรูปภาพของสเปรย์

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการดำเนินโครงการ

ในการดำเนินโครงการครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อใช้ในการจัดการเรียนการสอนรายวิชาเครื่องทำความเย็น รหัสวิชา 20104 2107 และวิชาเครื่องปรับอากาศ รหัสวิชา 20104 2106 คณะผู้จัดทำได้สร้าง ชุดฝึกการติดตั้งเครื่องปรับอากาศแบบแยกส่วน ซึ่งคณะผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษามา ดังนี้

3.1 การสร้างเครื่องมือในการวิจัย

ในปัจจุบันวิทยาลัยการอาชีพสังขะ โดยสาขางานไฟฟ้ากำลังได้จัดการเรียนการสอน รายวิชาเครื่องทำความเย็น รหัสวิชา 20104 2107 และวิชาเครื่องปรับอากาศ รหัสวิชา 20104 2106 ระดับชั้นปวช.ปีที่ 3 ระดับชั้นปวช.ปีที่ 2 ซึ่งทางแผนกวิชาช่างไฟฟ้ากำลัง ได้จัดการเรียนการสอนเพื่อเพิ่มทักษะวิชาชีพให้กับนักเรียนระดับ ปวช. ชั้นปีที่ 2 และชั้นปีที่ 3 ยังขาดเครื่องมือและสื่อการเรียนการสอนเพื่อช่วยให้กระบวนการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพยิ่งและให้ตรงกับวัตถุประสงค์ในการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาดังกล่าว

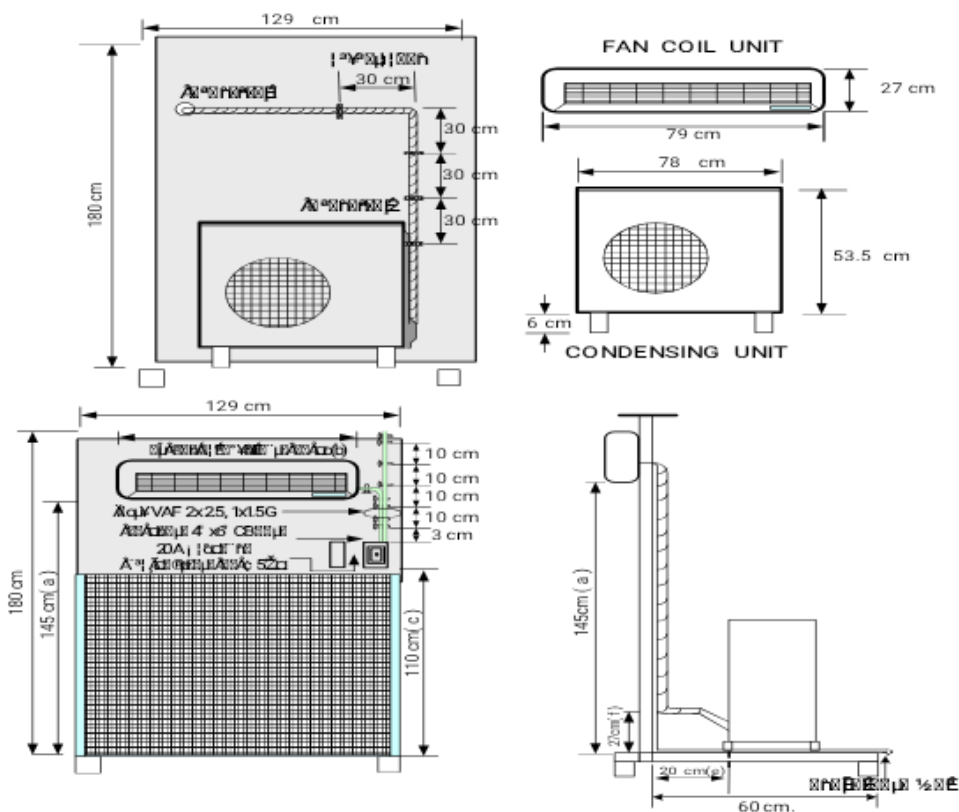
ดังนั้นทางผู้จัดทำโครงการได้เล็งเห็นประโยชน์ของโครงการชั้นนี้จึงได้จัดทำเพื่อให้แผนกวิชาช่างไฟฟ้ากำลังใช้ในการจัดการเรียนการสอนและใช้ฝึกทักษะในการติดตั้งเครื่องปรับอากาศแบบแยกส่วน

3.2 การดำเนินการทดลอง

- 3.2.1 ขั้นตอนศึกษาข้อมูลและการเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.2.2 การออกแบบชิ้นส่วน
- 3.2.3 ขั้นตอนวิเคราะห์ข้อมูล
- 3.2.4 ขั้นตอนการดำเนินงาน
- 3.2.5 ขั้นตอนทดลอง
- 3.2.6 ขั้นตอนปรับปรุงพัฒนา

ในเบื้องต้นคณะผู้จัดทำได้ช่วยกันศึกษาหาข้อมูลเกี่ยวกับ ชุดฝึกการติดตั้งเครื่องปรับอากาศแบบแยกส่วน โดยอาศัยข้อมูลจากครูแผนกวิชาช่างไฟฟ้ากำลัง ที่สอนวิชาเครื่องทำความเย็น รหัสวิชา 20104-2007 และวิชาเครื่องปรับอากาศ รหัสวิชา 20104-2106 ระดับชั้นปวช.ปีที่ 3 ระดับชั้นปวช.ปีที่ 2 เพื่อเป็นข้อมูลในการจัดทำโครงการขึ้นมา

3.2.2 การออกแบบชิ้นงาน ในการออกแบบโครงการครั้งนี้ใช้เกณฑ์ กติกา การแข่งขันทักษะวิชาชีพ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชาไฟฟ้ากำลัง งานเครื่องปรับอากาศ โดยใช้หลักเกณฑ์และการให้คะแนนในการติดตั้งเครื่องปรับอากาศในแต่ละจุดตามแบบใน รูปที่ 3.1

รูปภาพที่ 3.1 แบบชุดฝีกการติดตั้งเครื่องปรับอากาศแบบแยกส่วน

3.2.3 .การวิเคราะห์ข้อมูลสำหรับการวิจัยในครั้งนี้มีขั้นตอนการวิเคราะห์ดังต่อไปนี้วิเคราะห์ตามขั้นตอนการดำเนินการทดลองจากการใช้คะแนนของผู้ทดลองใช้แต่ละขั้นตอนการทดลอง

ก) หาค่าเฉลี่ยจากการให้คะแนนของผู้ทดลองใช้เพื่อประเมินคุณภาพทั้ง 4 ด้านดังนี้

- (1) ชุดฝีกมีความเหมาะสมมากน้อยเพียงใดในการจัดการเรียนการสอน
 - (2) ใช้งานชุดฝีกได้เป็นอย่างดีมีประสิทธิภาพ
 - (3)เหมาะสมสำหรับการฝีกสอนมากหรือน้อยเพียงใด
 - (4)สามารถนำความรู้ที่ได้ไปประยุกต์และใช้งานในการประกอบอาชีพได้
 - (5) สามารถนำความรู้ที่ได้ไปต่อยอด
 - (6) ขนาดของชุดฝีกมีความเหมาะสมกับการเรียนการสอน
 - (7) ชุดฝีกมีความยากน้อยมากเพียงใด
 - (8) ผู้ใช้บริการมีความพึงพอใจในบรรยากาศโดยรวมระหว่างทำการปฏิบัติงาน
 - (9) ชุดฝีกมีความหลากหลาย
 - (10) นักเรียนคิดว่าควรให้มีชุดฝีกแบบนี้อีกเพื่อเพียงพอต่อการเรียนการสอน
- ซึ่งในแต่ละด้านผู้ประเมินสามารถให้คะแนนได้ 5 ระดับดังนี้
- ระดับ 5 หมายถึง คุณภาพ มากที่สุด
- ระดับ 4 หมายถึง คุณภาพมาก

ระดับ 3 หมายถึง คุณภาพ ปานกลาง

ระดับ 2 หมายถึง น้อย

ระดับ 1 หมายถึง น้อยที่สุด

3.2.4 ขั้นตอนการดำเนินงาน

ในปัจจุบันวิทยาลัยการอาชีพสังขะ โดยสาขางานไฟฟ้ากำลังได้จัดการเรียนการสอน สอน รายวิชาเครื่องทำความเย็น รหัสวิชา 20104-2007 และวิชาเครื่องปรับอากาศ รหัสวิชา 20104-2106 ระดับชั้นปวช.ปีที่ 3 ระดับชั้นปวช.ปีที่ 2 ได้จัดการเรียนการสอนเพื่อเพิ่มทักษะวิชาชีพให้กับนักเรียนระดับปวช. ชั้นปีที่ 2 และชั้นปีที่ 3 ยังขาดเครื่องมือและสื่อการเรียนการสอนเพื่อช่วยให้กระบวนการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นและให้ตรงกับวัตถุประสงค์ในการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาดังกล่าว

ดังนั้น ทางคณะผู้จัดทำจึงได้ทำโครงการ ชุติฝึกติดตั้งเครื่องปรับอากาศแบบแยกส่วน เพื่อใช้ในการจัดการเรียนการสอนในสอน วิชาเครื่องทำความเย็น รหัสวิชา 20104-2007 และวิชาเครื่องปรับอากาศ รหัสวิชา 20104-2106 ระดับชั้นปวช.ปีที่ 3 ระดับชั้นปวช.ปีที่ 2 และเพื่อเพิ่มทักษะในการทำงานด้านการติดตั้งเครื่องปรับอากาศแบบแยกส่วนให้นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และนำความรู้และทักษะที่ได้ฝึกปฏิบัติมาใช้ประกอบอาชีพ

ขั้นตอนการดำเนินการจัดทำโครงการ หลังจากการศึกษาและสำรวจความต้องการในการใช้ชุดฝึกติดตั้งเครื่องปรับอากาศแบบแยกส่วนแล้วจึงได้ข้อมูลที่นำพอใจแล้วจึงได้จัดซื้อวัสดุอุปกรณ์ในการทำโครงการเพื่อดำเนินการสร้างโครงการและดำเนินการทดลองใช้งาน

3.2.5 ขั้นตอนการทดลอง

หลังจากเลือกวัสดุอุปกรณ์ในการจัดทำโครงการและได้ดำเนินการสร้างชุดฝึกติดตั้งเครื่องปรับอากาศแบบแยกส่วน และติดตั้งอุปกรณ์แต่ละส่วนตามแบบและลงอุปกรณ์แต่ละส่วนครบเรียบร้อยแล้วจึงได้ทำสฤษฎากาตรระบบเครื่องปรับอากาศ เซ็ครอยรั่ว และเดินเครื่องปรับอากาศการ เซ็กระบบน้ำยาต้านแรงดันสูงแรงดันอยู่ที่ 250-270 ปอร์นต่อตารางนิ้ว ดูที่เกด้าน สูง สีแดง และด้านแรงดันต่ำแรงดันน้ำยาอยู่ที่ 65-75 ปอร์นต่อตารางนิ้ว ดูที่เกจด้าน low สีน้ำเงิน

3.2.6 ขั้นปรับปรุงพัฒนา

หลังจากทดลองจับเวลาในการติดตั้งเครื่องปรับอากาศแบบแยกส่วน โดยการทดสอบจากชุดฝึกติดตั้งเครื่องปรับอากาศแบบแยกส่วน ในการปรับปรุงต้องใช้รางครอบท่อแอร์ เพื่อให้เกิดความสวยงามและเป็นระเบียบ

บทที่ 4

ผลการดำเนินโครงการ

จากการศึกษาครั้งนี้สามารถแสดงการวิจัยและวิเคราะห์ข้อมูลได้ดังนี้

4.1 การประเมินคุณภาพการใช้งานของกลุ่มตัวอย่างผู้ทดลองใช้ แสดงผลดังตารางดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.1 แสดงความพึงพอใจในการกรอกแบบสอบถาม

ลำดับ	รายละเอียด	คะแนนเฉลี่ย
1.	ชุดฝึกมีความเหมาะสมมากน้อยเพียงใดในการจัดการเรียนการสอน	4.80
2.	ใช้งานชุดฝึกได้เป็นอย่างดีมีประสิทธิภาพ	4.80
3.	เหมาะสำหรับในการฝึกสอนมากหรือน้อยเพียงใด	4.85
4.	สามารถนำความรู้ที่ได้ไปประยุกต์และใช้งานในการประกอบอาชีพได้	5.00
5.	สามารถนำความรู้ที่ได้ไปต่อยอด	4.80
6.	ขนาดของชุดฝึกมีความเหมาะสมกับการเรียนการสอน	4.40
7.	ชุดฝึกมีความยากน้อยมากเพียงใด	4.80
8.	ผู้ใช้บริการมีความพึงพอใจในบรรยากาศโดยรวมระหว่างการปฏิบัติงาน	4.30
9.	ชุดฝึกมีความหลากหลาย	4.80
10.	นักเรียนคิดว่าควรให้มีชุดฝึกแบบนี้ขึ้นอีกเพื่อเพียงพอต่อการเรียนการสอน	5.00

จากตารางที่ 4.1 แสดงให้เห็นว่า “ชุดฝึกติดตั้งเครื่องปรับอากาศแบบแยกส่วน” มีคุณภาพดังนี้

1. ชุดฝึกมีความเหมาะสมมากน้อยเพียงใดในการจัดการเรียนการสอน	มีคะแนนคุณภาพ 5.00
2. ใช้งานชุดฝึกได้เป็นอย่างดีมีประสิทธิภาพ	มีคะแนนคุณภาพ 4.80
3. เหมาะสำหรับในการฝึกสอนมากหรือน้อยเพียงใด	มีคะแนนคุณภาพ 4.80
4. สามารถนำความรู้ที่ได้ไปประยุกต์และใช้งานในการประกอบอาชีพได้	มีคะแนนคุณภาพ 5.00
5. สามารถนำความรู้ที่ได้ไปต่อยอด	มีคะแนนคุณภาพ 4.80
6. ขนาดของชุดฝึกมีความเหมาะสมกับการเรียนการสอน	มีคะแนนคุณภาพ 4.80
7. ชุดฝึกมีความยากน้อยมากเพียงใด	มีคะแนนคุณภาพ 4.80
8. ผู้ใช้บริการมีความพึงพอใจในบรรยากาศโดยรวมระหว่างการปฏิบัติงาน	มีคะแนนคุณภาพ 4.30
9. ชุดฝึกมีความหลากหลาย	มีคะแนนคุณภาพ 4.80
10. นักเรียนคิดว่าควรให้มีชุดฝึกแบบนี้ขึ้นอีกเพื่อเพียงพอต่อการเรียนการสอน	มีคะแนนคุณภาพ 5.00

4.4 ผลการวิเคราะห์และสรุปผล

ค่าเฉลี่ยที่ใช้ในการวิเคราะห์และสรุปผล

1. 80-100 คะแนน	มีคุณภาพอยู่ในระดับ มากที่สุด
2. 60-80 คะแนน	มีคุณภาพอยู่ในระดับ มาก
3. 40-60 คะแนน	มีคุณภาพอยู่ในระดับ ปานกลาง
4. 0-40 คะแนน	มีคุณภาพอยู่ในระดับ น้อย

การวิเคราะห์ข้อมูลสำหรับการวิจัยครั้งนี้มีขั้นตอนการวิเคราะห์ดังต่อไปนี้หาค่าเฉลี่ยจากการให้คะแนนของผู้ทดลองใช้แปรความหมายเป็นคุณภาพทั้ง ๑๐ ด้าน

1. ชุดฝึกมีความเหมาะสมมากน้อยเพียงใดในการจัดการเรียนการสอน	มีคุณภาพอยู่ในระดับ มากที่สุด
2. ใช้งานชุดฝึกได้เป็นอย่างดีมีประสิทธิภาพ	มีคุณภาพอยู่ในระดับ มากที่สุด
3. เหมาะสำหรับการฝึกสอนมากหรือน้อยเพียงใด	มีคุณภาพอยู่ในระดับ มาก
4. สามารถนำความรู้ที่ได้ไปประยุกต์และใช้งานในการประกอบอาชีพได้	มีคุณภาพอยู่ในระดับมากที่สุด
5. สามารถนำความความรู้ที่ได้ไปต่อยอด	มีคุณภาพอยู่ในระดับ มาก
6. ขนาดของชุดฝึกมีความเหมาะสมกับการเรียนการสอน	มีคุณภาพอยู่ในระดับ มากที่สุด
7. ชุดฝึกมีความยากน้อยมากเพียงใด	มีคุณภาพอยู่ในระดับมาก
8. ผู้ใช้บริการมีความพึงพอใจในบรรยากาศโดยรวมระหว่างการทำงาน	มีคุณภาพอยู่ในระดับมาก
9. ชุดฝึกมีความหลากหลาย	มีคุณภาพอยู่ในระดับมาก
10. นักเรียนคิดว่าควรให้มีชุดฝึกแบบนี้อีกเพื่อเพียงพอต่อการเรียนการสอน	มีคุณภาพอยู่ในระดับมากที่สุด

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

5.1 ผลการทดลอง

ผลการดำเนินโครงการโดยการนำชิ้นงานไปใช้งานในด้านการเรียนการสอนของแผนกวิชาช่างไฟฟ้ากำลัง จากการประเมินโดยใช้แบบสอบถามกลุ่มตัวอย่างได้ทำการตอบแบบประเมินไปแล้ว พบว่าผู้ตอบแบบประเมินส่วนใหญ่จะเป็นผู้ชายร้อยละ 100 แบบประเมินชุดฝึกการติดตั้งเครื่องปรับอากาศแบบแยกส่วน มีค่าเฉลี่ยเลขคณิต เท่ากับ 4.08 มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.75 ระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับ ดี การใช้วัสดุ/อุปกรณ์ มีค่าเฉลี่ยเลขคณิต เท่ากับ 4.54 มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.70 ระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับ ดี การปฏิบัติงานมากนักน้อยเพียงใด มีค่าเฉลี่ยเลขคณิต เท่ากับ 4.24 มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.75 ระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับ ดี ใช้งานได้หลากหลาย มีค่าเฉลี่ยเลขคณิต เท่ากับ 3.82 มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.75 ระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับ ดี ความทันสมัย มีค่าเฉลี่ยเลขคณิต เท่ากับ 4.05 มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.75 ระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับ ดี เป็นประโยชน์ต่อผู้ใช้งาน มีค่าเฉลี่ยเลขคณิต เท่ากับ 4.16 มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.71 ระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับ ดี

5.2 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิจัยและพัฒนา พบว่า ผู้เรียนมีความพึงพอใจในผลงานของผู้วิจัยและให้การยอมรับ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ เป็นดังนี้ มีผลตอบแบบสอบถาม จำนวน 50 คน คิดเป็นค่าเฉลี่ยรวม 3.90 อยู่ในระดับ ดี มาก

5.3 อภิปรายผลการทดลอง

พบว่าการติดตั้งเครื่องปรับอากาศแบบแยกส่วนของแต่ละกลุ่มนักเรียนใช้เวลาในการติดตั้งไม่เท่ากันซึ่งใช้เวลาอยู่ที่ 2 ชั่วโมง 30 นาที ออกเป็นช่วงๆ มีค่าเฉลี่ยเลขคณิต เท่ากับ 4.08 มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.75 ระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับ ดี การใช้วัสดุ/อุปกรณ์ มีค่าเฉลี่ยเลขคณิต เท่ากับ 4.14 มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.07 ระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับ ดี ชุดฝึกมีความเหมาะสมมากนักน้อยเพียงใดในการจัดการเรียนการสอนมีค่าเฉลี่ยเลขคณิต 5.00 เบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.00 ระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับ ดีมาก ใช้งานชุดฝึกได้เป็นอย่างดีมีประสิทธิภาพมีค่าเฉลี่ยเลขคณิต 4.80 ระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับ ดี เหมาะสำหรับในการฝึกสอนมากหรือน้อยเพียงใด มีค่าเฉลี่ยเลขคณิต 4.85 ระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับ ดีสามารถนำความรู้ที่ได้ไปประยุกต์ และใช้งานในการประกอบอาชีพได้มีค่าเฉลี่ยเลขคณิต 5.00 ระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับ ดีมาก สามารถนำความรู้ที่ได้ไปต่อยอดมีค่าเฉลี่ยเลขคณิต 4.80 ระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับ ดีขนาดของชุดฝึกมีความเหมาะสมกับการเรียนการสอนมีค่าเฉลี่ยเลขคณิต 4.40 ระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับ ดี ชุดฝึกมีความยากน้อยมากเพียงใด มีค่าเฉลี่ยเลขคณิต 4.80 ผู้ใช้บริการมีความพึงพอใจในบรรยากาศโดยรวมระหว่างการศึกษาการปฏิบัติงาน 4.30 ชุดฝึกมีความหลากหลาย 4.80 นักเรียนคิดว่าควรให้มีชุดฝึกแบบนี้อีกเพื่อเพียงพอต่อการเรียนการสอน 5.00

5.4 ข้อเสนอแนะ

- 5.4.1 ควรพัฒนาให้มีจำนวนที่พอดีกับจำนวนนักเรียน โดยนักเรียน 3 คน ต่อ 1 กลุ่ม
- 5.4.2 ถ้าท่านที่จะต่อยอดโครงการนี้ควรใช้รางครอบท่อทางเดินน้ำยาเพื่อความสวยงาม

บรรณานุกรม

- เว็บไซต์ Energy vision (2561) ได้จัดสรรูปการณ์พลังงานของประเทศไทย มกราคม-กรกฎาคม 2561
 กรุงเทพฯ:
- เว็บไซต์ Energy vision สมาคมพัฒนาสิ่งแวดล้อม (2558) ความรู้เรื่องพลังงาน. กรุงเทพฯ
- เว็บไซต์สมาคมพัฒนาสิ่งแวดล้อม กุศลวิภา สมใจเตียบ และคณะ (2556) พลังงานทางเลือกใหม่(พลังงาน
 ทดแทน) .กรุงเทพฯ : คณะมนุษยศาสตร์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์อำาพล ชื่อตรง (2553).วัสดุช่าง
 อุตสาหกรรม. กรุงเทพฯ : สำนักงานพิมพ์ส่งเสริมวิชาการ สุชาติ กิจพิทักษ์(2541).งานเชื่อมโลหะเบื้องต้น.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
แสดงภาพขั้นตอนการทำโครงการ

รูปภาพที่ 1 ศึกษาข้อมูลในการดำเนินโครงการ

รูปภาพที่ 2 วัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการดำเนินโครงการ

รูปภาพที่ 3 วัดขนาดชิ้นงาน

รูปภาพที่ 4 ทำการตัดเหล็กเพื่อทำการขึ้นโครง

รูปภาพที่ 5 การเชื่อมโครงเหล็กเพื่อประกอบชิ้นงาน

รูปภาพที่ 6 นำกระดาษไม้อัดมาตัดเพื่อประกอบกับเหล็กที่เชื่อม

รูปภาพที่ 7 เจาะรูเพื่อนำชุดแอร์ด้านหน้ามาประกอบ

รูปภาพที่ 8 ติดตั้งฐานชุดแอร์ด้านหน้า

รูปภาพที่ 19 นำท่อทองแดงและฝารางมาประกอบเพื่อการเดินระบบน้ำยาเครื่องปรับอากาศ

รูปภาพที่ 11 ทำเดินระบบน้ำยาและวัดระดับน้ำยาในระบบ

รูปภาพที่ 12 แสดงชิ้นงานสำเร็จพร้อมใช้งาน

ภาคผนวก ข
แสดงแบบสอบถามความพึงพอใจ

ประวัติผู้จัดทำคนที่ 1

- ชื่อ-นามสกุล นางสาวพนาวัน กลุ่มสูงเนิน
Name – surname Ms. Panawan Klumsoongnooen
- 2.เลขบัตรประจำตัวประชาชน 1328900075841
- 3.ระดับการศึกษา : ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 3
สาขาวิชา อุตสาหกรรม สาขางานไฟฟ้ากำลัง
ระยะเวลาการทำโครงการ 6 ตุลาคม 2568 – 31 มี.ค 2569
- 4.ที่อยู่ติดต่อได้สะดวกพร้อมหมายเลขโทรศัพท์ โทรสาร และไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ (E-mail)
ที่อยู่ 212 หมู่ 2 ตำบล:ตาตุ่ม อำเภอ:สังขะ จังหวัด:สุรินทร์ 32150
เบอร์โทรศัพท์/มือถือ: 081-0500-070
E- mail : panawanklumoo@gmail.com
- 5.ประวัติการศึกษา ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 /4 โรงเรียนชนนามอัญพิทยาคม พ.ศ..2568
ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ทวิศึกษา ชั้นปีที่ 3
- 6.ประสบการณ์ฝึกวิชาชีพ องค์การบริหารส่วนตำบลตาตุ่ม ตำบล ตาตุ่ม อำเภอสังขะ
จังหวัดสุรินทร์ ระยะเวลาในการฝึกงาน 40 วัน

ประวัติผู้จัดทำคนที่ 2

ชื่อ-นามสกุล นายภูภูมิ ภูสองชั้น

Name – surname Mr. Phuphum Phusongchan

2.เลขบัตรประจำตัวประชาชน 1328900072922

3.ระดับการศึกษา : ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 3
 สาขาวิชา อุตสาหกรรม สาขางานไฟฟ้ากำลัง
 ระยะเวลาการทำงาน 6 ตุลาคม 2568 – 31 มี.ค 2569

4.ที่อยู่ติดต่อได้สะดวกพร้อมหมายเลขโทรศัพท์ โทรสาร และไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ (E-mail)
 ที่อยู่ 124 หมู่ 4 ตำบลบ้านจารย์ อำเภอสังขะ จังหวัดสุรินทร์ 32150
 เบอร์โทรศัพท์/มือถือ: 097-0920-988
 E- mail : phuphumphusongchan@gmail.com

5.ประวัติการศึกษา ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 /4 โรงเรียนชานามอญพิทยาคม พ.ศ..2568
 ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ทวิศึกษา ชั้นปีที่ 3

6.ประสบการณ์ฝึกวิชาชีพ องค์การบริหารส่วนตำบลตาตุ่ม ตำบล ตาตุ่ม อำเภอสังขะ
 จังหวัดสุรินทร์ ระยะเวลาในการฝึกงาน 40 วัน

วิทยาลัยการอาชีพสกลนคร
สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

ชื่อโครงการวิชาชีพ	ชุดฝึกเครื่องปรับอากาศแบบแยกส่วน	
ชื่อนักศึกษา	1. นางสาวพนาวัน กลุ่มสูงเนิน	รหัสนักศึกษา 66201040127
	2. นายภูภูมิ ภูสองชั้น	รหัสนักศึกษา 66201040140
หลักสูตร	ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)	
สาขาวิชา	ไฟฟ้า	
สาขางาน	ช่างไฟฟ้ากำลัง	
ครูที่ปรึกษาโครงการ	นายเรวัชร แผ่นงา	
ครูที่ปรึกษาโครงการร่วม	นายอดิศักดิ์ แก้วใส	
ครูผู้สอน	ว่าที่ร้อยโทสรารุช ฤณาพรรณณ์	
ปีการศึกษา	2568	

คณะกรรมการตรวจสอบวิชาชีพ		ลายมือชื่อ
1. นายเรวัชร แผ่นงา	ครูที่ปรึกษาโครงการ	
2. นายอดิศักดิ์ แก้วใส	ครูที่ปรึกษาโครงการร่วม	
3. ว่าที่ร้อยโทสรารุช ฤณาพรรณณ์	ครูผู้สอน	
4. นายอดิศักดิ์ แก้วใส	หัวหน้าแผนกวิชาช่างไฟฟ้ากำลัง	
5. นายเบญจภัทร วงศ์โคกสูง	หัวหน้างานพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอน	
6. นายปรีดี สมอ	รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ	